Iz emisije DUHOVNI DNEVNIK Radio Sjeverni FM –

08.09.2019. "BORBA PROTIV GRIJEHA"

Danas ćemo promišljati O TOME KAKO SE BORITI PROTIV GRIJEHA U SVAKODNEVNOM ŽIVOTU …

S jednom dragom sestrom u vjeri razmijenio sam e-maile. Naša razmišljanja, naše dvojbe o svakodnevnoj borbi protiv napasti zloga i grijeha koje činimo mi i drugi dragi ljudi oko nas. Pročitat ću vam ih ovdje, možda si i netko od vas pronađe nešto za sebe.

Ona mi je napisala:

"POZDRAV DRAGI IVANE,

IMAM JA NEKIH SVOJIH NEJASNOĆA, DVOJBI, PA ĆU TI POKUŠATI OBJASNITI.

TI KAŽEŠ DA NE BI TREBALI LJUDIMA SUDITI, I ODREĐIVATI IM KAKO ĆE ŽIVJETI, RADITI ITD.

JA SE TU POTPUNO SLAŽEM S TOBOM. TREBA SVAKOG PUSTITI DA SAM ODLUČI.

ALI KAD VIDIM DA NEKO NEŠTO ČINI NEMORALNO, LOŠE, KAKO DA ME BOLI BRIGA? KAKO DA NE KAŽEM ISTINU? AKO ŠUTIM, JA LAŽEM PRVO SEBI, I NEŠTO U MOJOJ NUTRINI NE DA MIRA, KOPKA TO.

AKO KAŽEM PUSTI; NIJE MOJ OSOBNI ŽIVOT, NIJE MOJA STVAR… PRIKRIVAM ISTINU, VIDIM DA JE ZLO, I AKO JA NE SUDJELUJEM U NJEMU, OSJEĆAM KAO DA ŠUTNJOM IPAK SUDJELUJEM.

PA OPET ČUJEM ONO IZ EVANĐELJA; AKO TVOJ BRAT ČINI LOŠE, POKARAJ GA, PA POZOVI JOŠ LJUDI, PA I CRKVU, AKO IH NE POSLUŠA, IZGUBIO SI BRATA.

POKUŠAVAM ŽIVJETI NORMALNO S GOSPODINOM.

ALI, TO MI NEKAKO NE DA MIRA… RECI KADA TO NIJE REDU, KADA JE… KAKO SE PONAŠATI… RAVNODUŠNO, STVARNO NE MOGU. NISAM TA OSOBA. A OPET NE BIH NIKOG POVRIJEDILA, NIKOM SUDILA…

VJERUJEM DA ĆEŠ IMATI NEŠTO PAMETNO ZA MENE.

POZDRAV I BOŽIJI BLAGOSLOV…"

Ja sam joj otpisao:

"POZDRAV I BOŽJI BLAGOSLOV S TOBOM I SVIMA TVOJIMA.

E DRAGA SESTRO, DA JE SVE TO TAKO JEDNOSTAVNO ONDA BI OVDJE NA ZEMLJI VEĆ BIO RAJ, RAJ ZEMALJSKI. NO, POSTOJI SAMO JEDAN RAJ, ONAJ U KRALJEVSTVU BOŽJEM, I MI SE ZA NJEGA SADA PRIPREMAMO.

KADA JE GOSPODIN BOG STVORIO PRVE LJUDE, ADAMA I EVU, STVORIO IH JE NA DOBRO I BEZ GRIJEHA.

TADA JE BOG DOPUSTIO I PRVU KUŠNJU ZLOME, DA KUŠA ADAMA I EVU, DA VIDI BOG KOLIKO SU ONI ČVRSTI U TOME DA POŠTUJU ONO ŠTO IM JE REKAO. A ZLI, KOJI IH JE TOLIKO MRZIO, JEDVA JE TO DOČEKAO.ÂÂ I ONI SU "PALI", SAGRIJEŠILI ...

I OD TADA TRAJE NAŠA LJUDSKA PUTEŠESTVIJA NA OVOM SVIJETU, U NAŠIM LJUDSKIM ŽIVOTIMA, TRAJE STALNA DUHOVNA BORBA DOBRA I ZLA ...

POTPUNO SAM SIGURAN DA SU TE KUŠNJE ISKLJUČIVO ZA NAŠE DOBRO, KAKO BI SE ONI, KOJI SU ODABRANI, KROZ BORBU PROTIV GRIJEHA U TIM KUŠNJAMA, JAČALI I "ČISTILI" DA JEDNOM DOĐU U KRALJEVSTVO BOŽJE. VEĆINA JOŠ I KROZ ČISTILIŠTE, A NEKI, PO MILOSRĐU BOŽJEM, I DIREKTNO.

NO, U KRALJEVSTVO BOŽJE NITKO NE MOŽE DOĆI TKO NIJE POTPUNO "ČIST". POTPUNO,ÂÂ NA SVJETLU MILOSTI BOŽJE.

ZATO SADA I TI, I JA, I SVI DRUGI KOJI VJERUJEMO U GOSPODINA BOGA, SVAKODNEVNO VODIMO TE BORBE PROTIV GRIJEHA, "NAPASTI ĐAVLA, SVIJETA I TIJELA", PROTIV KUŠNJI KOJE NAM PRIREĐUJE ZLI I NJEGOVI, KAKO BI KROZ TE BORBE, NAŠE POBJEDE PROTIV GRIJEHA, USPJELI IZ SEBE "ISTISNUTI" SVE GRIJEHE, NEČISTOĆE ... I KAKO BI U NAMA SVE JAČE DJELOVAO MIR, RADOST, ZADOVOLJSTVO, "SVJETLO" ...

TO SAM TI MALO SADA "FILOZOFIRAO" KAKO BI ZAPRAVO U SEBI NAŠLA NAČIN DA DOKUČIŠ KAKO DJELOVATI U TIM SITUACIJAMA KOJE SI MI NABROJALA.

JER NIJEDNA SITUACIJA NIJE ISTA. U SVAKOJ ĆEŠ TREBATI DRUGAČIJE DJELOVATI.

NO, UVIJEK MORAŠ ZNATI DA IZ TVOJEG DJELOVANJA NASTAJU POSLJEDICE,

PLODOVI TVOJEG DJELOVANJA ...

KADA DJELUJEŠ U NEKOJ SITUACIJI, KOJA JE OZBILJNA JER SU DRUGI LJUDI U NJU UKLJUČENI, MORAŠ PRIJE PROBATI DOKUČITI ŠTO ĆE SE DOGODITI AKO NEŠTO UČINIŠ, I, ŠTO ĆE SE DOGODITI AKO NEŠTO NE UČINIŠ.

TREBALA BI IĆI SAMO ONIM PUTEM GDJE ĆEŠ DOKUČITI, OSJETITI U SEBI, DA ĆE TVOJE DJELOVANJE DONIJETI DOBRE PLODOVE ... MIR, RADOST, ZADOVOLJSTVO, RAZUMIJEVANJE, ISKRENOST, POŠTENJE ...

AKO TAKO TO OSJETIŠ, TADA DJELUJ, RIJEČIMA ILI DRUGAČIJE. I MOLI PRIJE DUHA SVETOGA DA VODI TVOJE MISLI, RIJEČI I DJELA U TOME.

AKO ĆEŠ VIDJETI I OSJETITI DA TO NEĆE BITI TAKO, DA BI TVOJE DJELOVANJE MOGLO KOD DRUGIH IZAZVATI SRDITOST, MRŽNJU, NEMIRE, NEZADOVOLJSTVA, OSUĐIVANJA, OGOVARANJA, LAŽI, ITD., TADA NE BI TREBALA NIŠTA ČINITI PA KAKO GOD TI IZGLEDA ISPRAVNO TO ŠTO ŽELIŠ UČINITI.

ZA TAKVE LJUDE I TAKVE SITUACIJE PREOSTAJE TI SAMO ŽARKA MOLITVA GOSPODINU DA ON TU NEŠTO UČINI PO BESKRAJNOM SVOJEM MILOSRĐU I BESKRAJNOJ SVOJOJ LJUBAVI.

EVO, NPR. LJUDI MISLE DA JE OGOVARANJE AKO TI O NEKOME GOVORIŠ LAŽI I SLIČNO.

A NE, JOŠ JE GORE OGOVARANJE, JAKO LICEMJERNO, AKO TI O NEKOME GOVORIŠ ISTINU TAKO DA TU OSOBU NA TAJ NAČIN ČINIŠ LOŠOM, ŽELIŠ JOJ LOŠE, GOVORIŠ TO DA JOJ NAPAKOSTIŠ ITD.

NPR. NETKO JE RUŽAN, ILI SIROMAŠAN I SLIČNO. I SVI TO ZNAMO. I TO U NEKOM DRUŠTVU PRIČAŠ KAKO JE TAJ I TAJ RUŽAN, ILI SIROMAŠAN, SVE DA BI MU SE SMIJALI, ILI GA OMALOVAŽAVALI I SLIČNO, TI ČINIŠ TEŠKI GRIJEH. A NEĆEŠ NIŠTA LAGATI, GOVORIT ĆEŠ ISTINU. NO, TI ONDA NE ŠIRIŠ DOBRO NEGO ZLO, ČINIŠ TEŠKI GRIJEH.

MISLIM DA SI ME RAZUMJELA.

OVO ŠTO SI NABROJALA, I MENI SE TO DOGAĐA DA RAZMIŠLJAM ŠTO UČINITI. NIJE

LAKO UVIJEK PROCIJENITI, POGOTOVO TEBI ILI MENI KOJIMA JE GOSPODIN IZGLEDA DAO TE DAROVE I SPOZNAJE I OČEKUJE OD NAS DA NEŠTO UČINIMO.

NO, TU NAS ONDA I GOSPODIN KUŠA DA VIDI KOLIKO SMO UČVRSTILI SVOJE SPOZNAJE O DOBRU I ZLU, O MILOSRĐU, PONIZNOSTI, LJUBAVI ...

JER, NEKAD ĆEŠ NEŠTO REĆI DRUGOME ČISTO DA ZADOVOLJIŠ SVOJU OHOLOST, DA POKAŽEŠ KAKO SI TI PAMETNIJA I BOLJA OD DRUGIH, KAO DA SI TI BOLJI VJERNIK OD NEKOGA JER IDEŠ NA MISE PA SADA OSJEĆAŠ DA BI NEŠTO TREBAL REĆI DRUGIMA KOJI NE IDU NA MISE, ITD... PROBLEM JE U TOME AKO TE NEĆE VODITI LJUBAV NEGO TA OHOLOST.

NPR. JA SAM TO IZVJEŽBAO, I JOŠ UVIJEK TO ČINIM, VODIM TE BORBE, OKO MOJEG

ODNOSA PREMA SVEĆENICIMA KOJE SREĆEM U ŽIVOTU.

KOLIKO ČESTO MI DOĐE DA IM NEŠTO KAŽEM ŠTO JA SMATRAM DA NISU DOBRO UČINILI, DA TO S DRUGIMA PROKOMENTIRAM, DA BI SE TREBALI DRUGAČIJE PONAŠATI ITD.

DOK NAJPRIJE NISAM SPOZNAO SVOJE GRIJEHE, BAR DOBAR DIO, I UVIDIO DA JA STVARNO NISAM NETKO TKO BI IMAO PRAVO BILO KOME, A POGOTOVO NE BILO KOJEM SVEĆENIKU, BILO ŠTO PRIGOVORITI.

TOLIKO SAM GRIJEHA U ŽIVOTU UČINIO, I JOŠ IH ČINIM, DA JEDNOSTAVNO NEMAM NIKAKVO PRAVO DA PRIGOVORAM DRUGIMA. JER, DA BI MOGAO REĆI SUSJEDU DA POČISTI U SVOJEM DVORIŠTU, PRVO BI MORALO MOJE DVORIŠTE BITI ČISTO. A

NIKAD NIJE.

STALNO I STALNO "PADNEM", SAGRIJEŠIM, BORIM SE S TIM, RAZMIŠLJAM, ISPOVIJEDAM, ITD. PA SE NIKAD NE OSJEĆAM DOVOLJNO "ČIST" DA BI MOGAO NEKOM SVEĆENIKU REĆI KAKO DA SE ONA PONAŠA I ŠTO DA ČINI U SVOJEM VRŠENJU DUŽNOSTI NA KOJU GA JE SAM GOSPODIN BOG POZVAO.

A KOLIKO SU SVI SVEĆENICI PODLOŽNI NAPADIMA ZLOGA I NJEGOVIH ZLIH DUHOVA! KOJEG LI NJIHOVOG ZADOVOLJSTVA AKO "SRUŠE" NEKOG SVEĆENIKA. I SAD BI SI JA UZEO ZA PRAVO DA NEŠTO PRIGOVARAM ...

UMJESTO DA SE ŽARKO MOLIM ZA NJIH DA BUDU POSTOJANI U KUŠNJAMA, JA BI IM PAMETOVAO KAKO DA SE PONAŠAJU ... BAŠ ...

TAKO JE I S DRUGIM LJUDIMA OKO MENE. JEDNOSTAVNO SE NE OSJEĆAM DOSTOJAN DA BILO KOME ŠTO PRIGOVORIM I DA MU NATURAM ŠTO MORA RADITI U ŽIVOTU.

OSIM, AKO ME NETKO ZAMOLI ILI TRAŽI OD MENE DA MU KAŽEM ŠTO MISLIM. TADA KAŽEM SVE ŠTO OSJETIM U SEBI DA BIH MU TREBAO REĆI.

NO, IMA TRENUTAKA, SITUACIJA KADA IPAK MORAMO DJELOVATI, NEŠTO UČINITI, JER BI INAČE UČINILI GRIJEH PROPUSTA.

TO SU RIJETKI TRENUCI KADA TOČNO U SEBI OSJETIM NEKI PORIV, POZIV DA NEKOM NEŠTO KAŽEM ILI UČINIM, I TAJ POZIV PRATI ČVRSTA ODLUKA I ČISTI MIR DA TO UČINIM.

UVIJEK JE TO BILO VEZANO UZ TO KADA SAM VIDIO DA NETKO ČINI NEKI GRIJEH KOJEG NIJE SVJESTAN, ILI NIJE SVJESTAN NJEGOVE TEŽINE.

NPR. TO SAM UČINIO NEKOLIKO PUTA KADA SAM VIDIO DA SU NEDOSTOJNI LJUDI IŠLI NA PRIČEST, NA PRIMANJE ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA U SEBE.

NA TO SAM UPOZORIO JEDNU OSOBU KOJA JE IŠLA NA PRIČEST A ŽIVI U STALNOM GRIJEHU S DRUGOM OSOBOM. OSJETIO SAM U SEBI DA JOJ TO MORAM REĆI, DA TO NE MOŽE ČINITI, JER TAKO VRIJEĐA GOSPODINA BOGA.

ILI JEDNU OSOBU KOJA JE LJUTA DOŠLA NA MISU, OTIŠLA SE PRIČESTITI, IZAŠLA JE IZ CRKVE I NASTAVILA SE I DALJE LJUTITI NA TU DRUGU OSOBU.

I NJU SAM UPOZORIO DA NE MOŽE TO SVE UČINITI, PRIČESTITI SE, I NASTAVITI SA SVOJOM SRDŽBOM PREMA DRUGOJ OSOBI, JER TAKO VRIJEĐA GOSPODINA BOGA KOJEGA JE ŽIVOGA PRIMILA U SEBE.

GOSPODIN JE LIJEPO REKAO U JEDNOM EVANĐELJU DA PRIJE NEGO DOĐEMO PRED NJEGA, DA SE ODEMO POMIRITI SA BRATOM SVOJIM. A NE JOŠ I POSLIJE TOGA NASTAVITIÂÂ TOGA ISTOGA BRATA MRZITI.

I JOŠ U NEKIM SLIČNIM SITUACIJAMA. I NITKO SE NA MENE NIJE LJUTIO,ÂÂ JER SU SVI ODMAH SHVATILI ŠTO SU ČINILI.

ILI MOJU KĆER, KOJU SAM UPOZORIO DA ONA ČINI GRIJEH, I DA ŽIVI U GRIJEHU, AKO ŽIVI S DEČKOM A NISU VJENČANI. I DA NE MOGU TAKVI SPAVATI U NAŠOJ KUĆI.

ONA SE PRVO LJUTILA, NIJE TO MOGLA PRIHVATITI, REKLA JE DA TO NE MOŽE BITI GRIJEH, DA SE ONI VOLE, DA BI SE SUTRA OŽENILI SAMO DA NE STUDIRAJU, DA TO NIGDJE NE PIŠE U BOŽJIM ZAPOVIJEDIMA ...

JA SAM JOJ NA TO UKAZAO, POKAZAO JE NEKE PRIMJERE IZ BIBLIJE, I REKAO DA JE TO TAKO BEZ OBZIRA ŠTO ONA MISLI. TO JE BOŽJA RIJEČ NE LJUDSKA, NE MOJA.

I NISAM ONDA DALJE OKO TOGA ČINIO DRAME NEGO SAM JU OSTAVIO DA SE ONA DALJE S TIM NOSI. O, VODILA JE ONA VELIKE BORBE, I SAD IH VODI, ALI JU JE SVE TO DOVELO DO OBRAĆENJA, DO SVAKODNEVNIH MOLITVI, ODLASKA NA MISE , ITD.

A DALJE JE SVE U BOŽJIM RUKAMA, U NJEGOVOM MILOSRĐU I LJUBAVI PREMA NAMA LJUDIMA ...

MI MOŽEMO SAMO ČINITI ŠTO MI MOŽEMO, TAKVI KAKVI SMO, OSTALO JE STVAR BOŽJE MILOSTI ...

NE ZNAM DA LI SAM TI ŠTO POMOGAO, NO I TAKO I TAKO SAMA MORAŠ DOĆI DO SVOJIH ODGOVORA. I ONI ĆE TI U SVAKOJ SITUACIJI BITI DRUGAČIJI.

ALI, NE BOJIM SE JA ZA TEBE. TI SI "ISUSOV VOJNIK". DUH SVETI TAKVE VODI U NJIHOVIM DVOJBAMA I DUHOVNIM BORBAMA.

MIR I DOBRO, IVAN."

PREDRAGI MOJ GOSPODINE ISUSE, POMOZI NAM U OVIM NAŠIM DVOJBAMA!

PJESMA: Dođi Duše Svetosti

Ovih dana u mojoj župi došlo je do promjene župnika. Naš dosadašnji župnik otišao je u drugu župu. Bio je s nama 11 godina i onakav, pun darova, puno se davao župi i nama vjernicima. Jedan od darova u kojem sam ga ja posebno doživio, bio je dar propovijedanja.

Tako sam se prisjetio jedne mise kada nam je, između ostalog, govorio je o tome da nam "KRADU ISUSA". Kao što su nekad Židovi odlučili svima govoriti, potplativši čuvare koji su se razbježali sa Isusovog groba kada je On pred njima uskrsnuo, da su došli Isusovi učenici i ukrali Isusovo tijelo, tako nam i danas mnogi KRADU ISUSA.

Naveo je naš dragi župnik više primjera ali je mene dirnuo, ostao u sjećanju, jedan gdje je pričao da nam KRADU ISUSA ONI KOJI SUSTALNO U STANJU NEZADOVOLJSTVA, STALNO PRIGOVARAJU SVEMU.

Pa je ispričao jedan primjer kako je bio na kavi kod jednog čovjeka u penziji, dobro situiranog, djeca oženjena, unuci, živi zajednoÂÂ s jednim od njih, u istoj kući ali odvojeno, znači, svi uvjeti za jedan miran i radostan život.

ALI, PRIČAO JE DALJE, TAJ ČOVJEK JE ZA VRIJEME TOGA NJIHOVOG RAZGOVORA STALNO JADIKOVAO, IZRAŽAVAO SVOJE NEZADOVOLJSTVO SA SVIM I SVAČIM. TE SA ONIME ŠTO ČINELJUDI NA VLASTI, TE SA SITUACIJOM U SVIJETU, TE SA VREMENOM, SNIJEGOM, KIŠOM…

REKAO JE DRAGI ŽUPNIK DA JE JEDNOSTAVNO, NAKON NITI NE POLA SATA USTAO, POZDRAVIO SE I OTIŠAO JER GA JE NEŠTO U NJEGOVOJ NUTRINI POČELO GUŠITI, POČEO SE IZNUTRA LOŠE OSJEĆATI.

REKAO JE DA JE TAJ ČOVJEK I NJEGOVO PONAŠANJE UPRAVO JEDAN OD PRIMJERA ONIH LJUDI KOJI NAMA OSTALIMA I DANAS "KRADU ISUSA".

JER ISUS JE MIR, ISUS JE RADOST, ISUS JE LIJEPA RIJEČ, ISUS JE PRIHVAĆANJE ONOGA ŠTO NAM JE BOG POSLAO NA NAŠ ŽIVOTNI PUT. A ONI KOJI SU STALNO NEZADOVOLJNI, SOBOM I SVIMA OKO SEBE, SA DOBRIM I MANJE DOBRIM SITUACIJAMA ŠTO IM ŽIVOT NOSI, KOJI NEMAJU MIRA I RADOSTI, NEMAJU NI ISUSA U SEBI I SA SOBOM.

ONI SVOJIM PONAŠANJEM KRADU ISUSA I SVIMA DRUGIMA OKO SEBE.

JER IM KRADU MIR, RADOST, ZADOVOLJSTVO… I USAĐUJU NEMIR, NEZADOVOLJSTVO, SRDITOST, ZLOVOLJU…

Ali, svi mi, umjesto da drugima "KRADEMO ISUSA", možemo im ga davati.

Sjetio sam se jednog klanjanja pred PRESVETIM OLTARSKIM SAKRAMENTOM SAÂÂ ŽIVIM GOSPODINOM ISUSOM na Veliku subotu, pred uređenim GROBOM NAŠEG SPASITELJA.

Bio sam dio naše molitvene zajednice koja je, za vrijeme kada su vjernici obilazili Kristov grob i klanjali se pred PRESVETIM OLTARSKIM SAKRAMENTOM, animirali molitvom i pjesmom.

Izmolio sam neke molitve i prošnje i pogled mi se počeo zaustavljati na glavama i plećima ljudi koji su prolazili ispred mene i odlazili se kleknuti pred postavljeni GROB I ŽIVOGA GOSPODINA.

U JEDNOM TRENUTKU MI JE, OD SILNE RADOSTI KOJU SAM OSJEĆAO U SRCU I DUŠI, DOŠLO U MISLI DA POČNEM BLAGOSLIVLJATI SVE TE DRAGE LJUDE I NJIHOVE OBITELJI.

NISAM IH JA BLAGOSLIVLJAO SVOJIM BLAGOSLOVOM NEGO SAM GLEDAO ŽIVOGA GOSPODINA U PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU I MOLIO GA DA IM SE SMILUJE I DA IH BLAGOSLOVI PO MILOSRĐU SVOJEM BESKRAJNOM I PO BESKRAJNOJ SVOJOJ LJUBAVI.

U TA DVA SATA, KOLIKO SAM TAMO BIO, IZREKAO SAM NA DESETINE MOLBI ZA BLAGOSLOVOM SVIH ONIH KOJE SAM TAMO VIDIO, I ZA NJIHOVE OBITELJI, PA ZA ONE KOJI NEĆE TAMO DOĆI TAJ DAN I NJIHOVE OBITELJI, ZA NAŠEG DRAGOG PAPU, ŽUPNIKA, KAPELANA I CIJELO SVEĆENSTVO, ZA MNOGE, SAD SE I NE SJEĆAM VIŠE KOGA… TKO GOD MI JE DOŠAO U TIH DVA SATA U MISLI, I NA OČI, JA SAM MOLIO ŽIVOGA GOSPODINA DA GA BLAGOSLOVI NJEGA I NJEGOVU OBITELJ.

TAKO SAM BIO RADOSTAN… JA NISAM HTIO "UKRASTI ISUSA", JA SAM GA HTIO SVAKOME "DATI". ONAKO KAKO SAM JA TO MOGAO. SVOJOM MOLBOM ZA BLAGOSLOVOM, MIROM, RADOŠĆU, MOLITVOM, DOBRIM MISLIMA…

O, KOLIKO MI SAMO DOBROGA MOŽEMO UČINITI DRUGIMA OKO NAS, KOLIKO MI SAMO PUTA MOŽEMO DRUGIMA "DATI ISUSA"!

UVIJEK KADA POKAŽEMO I IZRAZIMO DRUGOME SVOJE NEZADOVLJSTVO ILI SRDITOST, OGOVARANJE, MI "KRADEMO ISUSA".

A KADA BI UMJESTO RIJEČI OGOVARANJA, SRDITOSTI, NEZADOVOLJSTVA, MI IZREKLI SAMO KRATKI BLAGOSLOV, MAKAR I U SEBI "BOŽE, BLAGOSLOVI GA, ILI BLAGOSLOVI NJU ILI NJIH" MI BI "DALI ISUSA" U MJERI U KOJOJ SI TO NE MOŽEMO NI ZAMISLITI.

JER, GOSPODIN, KADA GA POZOVEMO, NEĆE DOĆI ONAKO KAKO MI TO ZATRAŽIMO ILI KAKO JE TO NETKO ZASLUŽIO.

NE.

GOSPODIN ĆE DOĆI U NEMJERLJIVOJ SVOJOJ LJUBAVI I S BESKRAJNIM SVOJIM MILOSRĐEM. I SVE ĆE TO KROZ SVOJ BLAGOSLOV IZLITI NA TU OSOBU NA KOJU SMO GA ZAZVALI. A KOLIKI SU SAMO DANAS POTREBNI DA IM NETKO "DADE ISUSA"…

KOLIKIMA SE SAMO "KRADE ISUS" SVAKI DAN. I MI TO PONEKAD ČINIMO, A DA ČESTO TO NISMO NI SVJESNI. UVIJEK KADAÂÂ SMO SRDITI, NEZADOVOLJNI, ZLOVOLJNI, PRIGOVARANJEM I OGOVARANJEM… I ČESTO NAM TO TAKO NE IZGLEDA, DA ČINIMO NEŠTO LOŠE.

NO, S DRUGE STRANE, GOVORIMO DA VJERUJEMO U BOGA… IDEMO NA MISE I SUSREĆEMO SE TAMO S GOSPODINOM ISUSOM I NJEGOVIM DUHOVNIM SVIJETOM. ČUJEMO I OSJETIMO DA JE ISUS SAMO RADOST, ZADOVOLJSTVO, MIR, DA JEÂÂ TO ŠIRIO SVIMA OKO SEBE I DA JE TRAŽIO TO OD SVIH OKO SEBE DA TO DALJE ČINE DRUGIMA.

PA ZAŠTO ONDA O TOME TAKO NE RAZMIŠLJAMO KADA GOD SMO SRDITI, NEZADOVLJNI, NEMIRNI?

ILI KADA VIDIMO DA SU DRUGI OKO NAS TAKVI? PA KOJI JE OSJEĆAJ BOLJI, RADOST ILI ŽALOST I TUGA, MIR ILI NEMIR, ZADOVOLJSTVO ILI SRDITOST…

PA DAJMO I SEBI I NJIMA ISUSA!

KAKO?

S TIME DA TUGU I ŽALOST NASTOJIMO LIJEPIM RIJEČIMA I ČINJENJEM DOBRIH STVARI PRETVORITI U RADOST… IÂÂ TAKO SRDITOST I NEMIR PRETVORIMO U MIR…

I TAKO NEZADOVOLJSTVO PRETVORIMO PRIHVAĆANJE I ZADOVOLJSTVO…

PA SAMO DA SE I NE PRIKLJUČIMO TOME RAZGOVORU ŠTO GA DRUGI GOVORI U SRDITOSTI, NEZADOVOLJSTVU, PRIGOVARANJU I OGOVARANJU, AKO ODŠUTIMO I U SEBI ZAZOVEMO NA NJIH BOŽJI BLAGOSLOV, VEĆ SMO PUNO TOGA UČINILI.

I ZA SEBE I ZA NJIH.

ISUSE, PREDRAGI NAŠ GOSPODINE, POŠALJI NAM U OBILJU SVOJEG SVETOG DUHA

DA NAS UVIJEK NADAHNE DA ŠIRIMO MIR I RADOST, PROSLAVLJAJUĆI TEBE!

PJESMA: DUŠE SVETI, MI TE TREBAMO